

Els estudiants de Tolosa

Maria Badia i Expòsit, Anglès

A la vi-la de To-l(u)-sa... n'hi ha tres es-tu-di-ants qu(e)en se-guei-xen els es-a se'n pas-se-ja-ven... ram-bla a-munt i ram-bla a-vall, i tro-ba-ren tres ni-ça-ren ti-rar xa-n-xes, xan-xes ve i xan-xes va; les ni-ne-tes són traï

tu-dis... per a ser-ne ca-pe-llans, per a ser-ne ca-pe-llans. 2.Un di-
ne-tes, tres ni-ne-tes molt ga-lants, tres ni-ne-tes molt ga-lants. 3.Co-men-
do-res, jus-tí-cia van de-ma-nant, jus-tí-cia van de-ma-nant.

Ja els agafen i els (a) lliguen i a la presó els van portant
i el més petit, plora, plora, el mitjà ja no ho fa tant.
El més gran els aconsola: -No en ploreu, els meus germans,
que en tenim un dintre a França, servidor del rei (b')Orland.
Si ell sabia tal nova, seria aquí puntual
i ens trauria de la pena, de la pena i de l'engany.
El germà en rep la nova i el temps passa arrossegant
i, per més que ell en corria, el temps anava avançant.
(I)a en baixa del *xivall* negre, i en puja en el *xivall* blanc
i de tant que ell en corria les pedres van flamejant.
Quan ell n'arriba a Tol(u)sa, la plaça es va emplenar
i, quan n'és a prop d'ella, el més petit van penjant.
(I)a se'n desbaina l'espasa, (...)
i els agafa i els abraça: -Déu perdó els meus germans.
-Rera, rera, *caballero*, (...)
-Calli, calli, brut del jutge, que tots tres em són germans.
Us enviaré una guerra, totirà de foc i sang,
i amb els cossos dels homes les muralles en faran.
I el(s) cap(s) de les *mujeres* en el riu rodolaran,
i amb la sang del senyor jutge jo m'hi vull rentar les mans.